

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „B1“ SKUNDO**

2023 m. sausio d. Nr. S- (7-165/2022)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininko Evaldo Raistensio, narių Rasos Stravinskaitės, Jurgitos Narkevičiūtės, Andriaus Veniaus ir Vilmos Vildžiūnaitės (pranešėja), išnagrinėjo uždarosios akcinės bendrovės „B1“ (toliau – Pareiškėja) 2022-11-16 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas, centrinis mokesčių administratorius) 2022-10-25 sprendimo Nr. 1AE-145 (toliau – Sprendimas). Pareiškėjos atstovas advokato padėjėjas U. P. bei Muitinės departamento atstovė R. C. Dalyvavo 2022-12-13 Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė :

Klaipėdos teritorinė muitinė (toliau – Klaipėdos TM) 2022-08-09 sprendimu dėl mokestinės prievolės muitinei atsiradimo Nr. 1(LM18)-352 nustatė, kad atsirado mokestinė prievolė muitinei dėl nebaigtos Sąjungos / bendrosios tranzito procedūros, įformintos naudojantis Nacionalinės tranzito kontrolės sistemos (toliau – NTKS) priemonėmis (TLD MRN 22LTLU9000182B9725 (2022-02-24): 724,00 Eur maito ir 5108,00 Eur PVM; skolininke pripažinta procedūros vykdytoja – Pareiškėja. Pareiškėjai skirta 583 Eur bauda; priskaičiuota 101,00 Eur PVM delspinigių.

Muitinės departamentas Sprendimu netenkino Pareiškėjos skundo dėl Klaipėdos TM 2022-08-09 sprendimo Nr. 1(LM18)-352, jį patvirtino ir nustatė, jog nėra pagrindo atleisti Pareiškėją nuo apskaičiuotų delspinigių ir paskirtos baudos, remiantis Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 141 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktais.

Pareiškėja nesutinka su Muitinės departamento Sprendimu.

Pareiškėja nurodo, kad Klaipėdos TM 2022-08-09 sprendimu Nr. 1(LM18)-352 pripažino, kad atsirado mokestinė prievolė muitinei dėl nebaigtos Sąjungos tranzito procedūros, 2022-02-04 įformintos naudojantis NTKS priemonėmis (TLD MRN 22LTLU9000182B9725), iš esmės dėl tos priežasties, kad prekės, esančios konteineryje Nr. HNKU6169787 iki 2022-02-11 nebuvo pateiktos Tranzito deklaracijoje nurodytai paskirties įstaigai – Vilniaus teritorinės muitinės (toliau – Vilniaus TM) Raigardo kelio postui.

Pareiškėja nurodo, kad faktiškai prekės iš Europos Sąjungos teritorijos vis dėlto buvo išgabentos, tik per kitą pasienio kelio postą: dėl didelių eilių pasienyje krovinio vežėjo pasirinkimu naktį iš 2022-02-09 į 2022-02-10 prekės vilkiku Scania, valst. Nr. AC4000-7 ir puspriekabe Novtruck, valst. Nr., A9300B-7, buvo išgabentos per Vilniaus TM Medininkų kelio postą ir pateiktos Baltarusijos Respublikos muitinei, ką Pareiškėjos įsitikinimu, patvirtino ginčą nagrinėjusioms institucijoms pateikti CMR važtaraštis ir Baltarusijos Respublikos importo deklaracija. Tačiau tiek Klaipėdos TM, tiek centrinis mokesčių administratorius nepripažino, kad nurodyti dokumentai

patvirtina Sąjungos tranzito procedūros užbaigimą, nes jie neatitinka 2015-11-24 Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklės (toliau – Įgyvendinimo reglamentas), 312 straipsnio reikalavimų. Muitinės departamentas skundžiamame Sprendime, be kita ko, nurodė, kad prieš tai nurodytų aplinkybių negali patikrinti dėl nebendradarbiavimo su Baltarusijos Respublikos muitinės administracija dėl susiklosčiusių geopolitinių priežasčių, todėl pareigą teikti alternatyvius įrodymus perkėlė Pareiškėjai.

Pareiškėja pažymi, kad Valstybės sienos apsaugos tarnyba prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos 2022-11-15 raštu pateikė duomenis, patvirtinančius, kad transporto priemonė, valst. Nr. AC4000-7, su puspriekabe Novtrak SW-454, valst. Nr. A9300B-7, 2022-02-10 1.20 val. kirto Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos valstybinę sieną. Pareiškėjos įsitikinimu, jos Komisijai teikiami papildomi įrodymai yra tiesiogiai susiję su ginčo esmę sudarančių faktinių aplinkybių, t. y. tinkamo tranzito procedūros užbaigimo, nustatymu bei Pareiškėjos apmokestinimu, todėl turėtų būti įvertinti.

Pareiškėja nurodo, kad Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatų 361 straipsnio 1 dalyje yra nurodyta, jog prekės ir reikalingi dokumentai pateikiami paskirties įstaigai, o šio straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad tranzito operaciją galima užbaigti kitoje įstaigoje nei nurodytoji tranzito deklaracijoje. Tokiu atveju ši įstaiga tampa paskirties įstaiga. Vadovaujantis Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 dalies a punktu, Sąjungos tranzito procedūra laikoma užbaigta tinkamai, jei išvykimo valstybės narės muitinei priimtiniu būdu pateikiamas paskirties valstybės narės muitinės patvirtintas dokumentas, kuriame identifikuojamos prekės ir kuriuo patvirtinama, kad jos buvo pateiktos paskirties muitinės įstaigai arba pristatytos įgaliotam gavėjui, kaip nurodyta Kodekso 233 straipsnio 4 dalies b punkte; 312 straipsnio 1 dalies b punkte taip pat numatyta, kad alternatyviu Sąjungos tranzito procedūros užbaigimo įrodymu laikomas valstybės narės muitinės patvirtintas dokumentas arba muitinės dokumentas, kuriuo įrodoma, kad prekės fiziškai išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos.

Pareiškėja nurodo, kad Muitinės departamentas skundžiamame Sprendime laikė, jog nagrinėjamu ginčo atveju nebuvo Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose numatytų alternatyvių įrodymų, nes Klaipėdos TM NTKS priemonėmis iš paskirties muitinės įstaigos, Vilniaus TM Raigardo kelio posto, negavo patvirtinimo apie tranzito procedūros užbaigimą. Pareiškėjos įsitikinimu, jos kartu su šiuo skundu naujai teikiami duomenys įrodo, kad prekės fiziškai buvo išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos, o atitinkamas patvirtinimas nebuvo gautas dėl to, kad prekių išvežimo iš Sąjungos muitų teritorijos metu NTKS sistema neveikė (žr. Priedus Nr. 1-2). Dėl nurodytų priežasčių darytina išvada, jog skundžiamas sprendimas priimtas nesurinkus ir nepalyginus išvykimo ir paskirties muitinės įstaigų turimų duomenų (Reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, 215 straipsnio 2-4 dalys), t. y., nepašalinus visų abejonių dėl pagrindo nagrinėjamu atveju kilti mokesčiai prievolei egzistavimo. Pareiškėjos vertinimu, tokioje situacijoje, kuri nepriklausė nuo jos valios, bet buvo sąlygota išimtinai pačios muitinės administruojamos sistemos (NTKS) neveikimo, neigiamų teisinių ir finansinių padarinių perkėlimas išskirtinai Pareiškėjai, remiantis vien formaliu pagrindu, prieštarauja teisingumo bei protingumo principams, įtvirtintiems MAĮ 8 straipsnio 3 dalyje, bei teisingumo ir protingumo principams, kaip jie suprantami ESTT praktikoje. Pareiškėja pažymi, jog nagrinėjamu atveju, nesant Pareiškėjos kaltės ir neteisėtų veiksmų, ji turėtų būti atleista nuo apskaičiuotų delspinigių ir paskirtos baudos MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 3 punkto bei 141 straipsnio 1 dalies 1–2 punktų ir 2 dalies pagrindu.

Pareiškėja skunde išdėsto Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktiką dėl galimų mokesčio ginčo gražinimo pakartotiniam mokesčių administratoriaus

vertinimui atvejų. Pareiškėjos nuomone, ginčo byloje yra pagrindas pakartoti mokesčių administratoriaus kontrolės procedūras, įvertinant Pareiškėjos pateiktus dokumentus dėl tinkamo Pareiškėjos, kaip Bendrijos tranzito procedūros vykdytojos, prievolių įvykdymo ir atitinkamai Pareiškėjos mokesstinės prievolės muitinei nustatymo pagrįstumo. Nurodytų argumentų pagrindu skundžiamas Sprendimas turėtų būti panaikintinas, o Pareiškėjos skundas perduotas iš naujo nagrinėti centriniam mokesčių administratoriui.

Pareiškėja, atsižvelgdama į nurodytus argumentus ir vadovaudamasi 2015-11-24 Komisijos įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 2015/2447, kuriuo nustatomos išsamios tam tikrų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas, nuostatų įgyvendinimo taisyklių 312 straipsnio 1 dalies b punktu, MAĮ 8 straipsnio 3 dalimi, 10 straipsniu, 88 straipsnio 6 dalimi, 100 straipsnio 1 dalies 3 punktu, 141 straipsnio 1 dalies 1–2 punktais ir 2 dalimi, 155 straipsnio 4 dalies 5 punktu, prašo panaikinti Muitinės departamento Sprendimą ir perduoti Pareiškėjos skundą Muitinės departamentui nagrinėti iš naujo.

Muitinės departamentas Sprendime nurodė, kad 2022-02-04 Klaipėdos TM Malkų įlankos jūrų uosto poste prekėms konteineryje Nr. HNKU6169787 (233 pakuotės, 5469,310 kg bruto) buvo įforminta Sąjungos tranzito procedūra pagal deklaraciją T1 deklaraciją MRN 22LTU9000182B9725 (2022-02-04); tranzito procedūros vykdytojas – Pareiškėja. Prekės paskirties muitinės įstaigai, Vilniaus TM Raigardo kelio postui, turėjo būti pateiktos iki 2022-02-11, tačiau Klaipėdos TM per nustatytą terminą NTKS priemonėmis negavo patvirtinimo apie tranzito procedūros užbaigimą, todėl pradėjo tyrimą.

Klaipėdos TM 2022-03-29 raštu Nr. (8.13)11D-3120 apie neužbaigtą muitinio tranzito procedūrą informavo procedūros vykdytoją. Pareiškėja kaip įrodymus, kad prekės visgi buvo išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos, vietos mokesčių administratoriui pateikė CMR važtaraščio Nr. 0359 (2022-02-04), Baltarusijos Respublikos importo deklaracijos Nr. 16464/030322/0002753 (2022-03-03), sąskaitos Nr. AT0277 (2022-01-31), specifikacijos Nr. AT0277 (2022-01-31), pakavimo lapo Nr. AT0277 (2022-01-31) kopijas. Šių dokumentų vietos mokesčių administratorius nepripažino tinkamais įrodymais, patvirtinančiais tranzito procedūros pagal įformintą T1 deklaraciją MRN 22LTU9000182B9725 (2022-02-04) užbaigimą, nes jie neatitiko Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio reikalavimų.

Remdamasi tyrimo metu surinkta informacija, Klaipėdos TM 2022-08-09 priėmė sprendimą Nr. 1(LM18)-352, kuriuo nusprendė pripažinti, kad už neįvykdytą muitinio tranzito procedūrą pagal įformintą deklaraciją T1 deklaraciją MRN 22LTU9000182B9725 (2022-02-04), atsirado mokesstinė prievolė muitinei: 724,00 Eur maito, 5108,00 Eur PVM, 101,00 Eur PVM delspinigių, paskyrė 583,00 Eur baudą; skolininku pripažino Pareiškėją.

Muitinės departamentas nurodė, kad 2013-10-09 Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas), 233 straipsnio 2 dalis nustato, kad procedūros vykdytojo pareiga įvykdoma ir tranzito procedūra baigiama, kai prekės, kurioms ši procedūra buvo įforminta, ir būtina informacija yra prieinamos paskirties muitinės įstaigai.

Vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsnio 1 dalies a ir b punktais, tranzito procedūros vykdytojas atsako už visų ir nepakeisto pavidalo prekių ir būtinos informacijos pateikimą paskirties muitinės įstaigai per nustatytą terminą ir nepažeidus prekių identifikavimo užtikrinimo priemonių bei už muitų teisės aktų nuostatų, susijusių su šia procedūra, laikymąsi. Vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 79 straipsnio 1 dalies a punktu, skola muitinei atsiranda, jei neįvykdoma bent viena iš muitų teisės aktuose nustatytų pareigų, susijusių su ne Sąjungos prekių įvežimu į Sąjungos muitų teritoriją, jų paėmimu iš muitinės priežiūros arba su tokių prekių gabenimu, perdirbimu, saugojimu, laikinuoju saugojimu, laikinuoju įvežimu arba disponavimu jomis toje teritorijoje. Skolininku laikomas vienas iš asmenų arba keli asmenys, nurodyti Sąjungos muitinės

kodekso 79 straipsnio 3 dalies a, b, c punktuose. Nagrinėjamu atveju, skolininku laikytinas tranzito procedūros vykdytojas – Pareiškėja, kuri turėjo vykdyti pareigas, numatytas 233 straipsnio 1 dalies a punkte.

Muitinės departamentas, vadovaudamasis Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 dalies a punktu, nurodė, kad tranzito procedūra laikoma užbaigta tinkamai, jei išvykimo valstybės narės muitinei priimtinu būdu pateikiamas paskirties valstybės narės muitinės patvirtintas dokumentas, kuriame identifikuojamos prekės ir kuriuo patvirtinama, kad jos buvo pateiktos paskirties muitinės įstaigai arba pristatytos įgaliotam gavėjui, kaip nurodyta Kodekso 233 straipsnio 4 dalies b punkte; 312 straipsnio 1 dalies b punkte taip pat numatyta, kad alternatyviu Sąjungos tranzito procedūros užbaigimo įrodymu laikomas valstybės narės muitinės patvirtintas dokumentas arba muitinės dokumentas, kuriuo įrodoma, kad prekės fiziškai išvežtos iš Sąjungos muitų teritorijos.

Muitinės departamento vertinimu, nagrinėjamo ginčo atveju, iš paskirties muitinės įstaigos, Vilniaus TM Raigardo kelio posto, Klaipėdos TM NTKS priemonėmis negavo patvirtinimo apie tranzito procedūros užbaigimą, todėl Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose numatytų alternatyvių įrodymų, patvirtintų valstybės narės muitinės, šio ginčo medžiagoje nėra.

Muitinės departamentas nurodė, kad Pareiškėja pateikė Baltarusijos Respublikos importo deklaracijos Nr. 16464/030322/0002753 (2022-03-03), CMR važtaraščio Nr. 0359 (2022-02-04), sąskaitos Nr. AT0277 (2022-01-31), pakavimo lapo Nr. AT0277 (2022-01-31), specifikacijos Nr. AT0277 (2022-01-31) kopijas.

Muitinės departamentas pažymėjo, kad remiantis Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 1 dalies c ir d punktais, alternatyviais įrodymais, patvirtinančiais Sąjungos tranzito procedūros užbaigimą, gali būti laikomas Muitinės dokumento, išduoto trečiojoje šalyje, kurioje prekėms įforminama muitinės procedūra; trečiojoje šalyje išduotas antspauduotas arba kitaip tos šalies muitinės patvirtintas dokumentas, kuriuo įrodoma, kad prekės laikomos išleistomis į laisvą apyvartą toje šalyje. Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio 2 dalyje įtvirtina, kad vietoje šio straipsnio 1 dalyje nurodytų dokumentų kaip įrodymas gali būti pateiktos jų kopijos, kurių tikrumą patvirtino ta pati įstaiga, kuri patvirtino originalius dokumentus, atitinkamos trečiosios šalies institucija arba valstybės narės institucija. Tokiu būdu, remiantis išdėstytu reglamentavimu, Pareiškėjos Muitinės departamentui pateiktos Baltarusijos Respublikos importo deklaracijos Nr. 16464/030322/0002753 (2022-03-03), CMR važtaraščio Nr. 0359 (2022-02-04) nepatvirtintos kopijos negali būti pripažįstamos alternatyviais Sąjungos tranzito procedūros užbaigimo įrodymais.

Muitinės departamentas nurodė, jog Sąjungos muitinės kodekso 215 straipsnio dalyje numatyta, kad muitinė pripažįsta tranzito procedūrą įvykdyta, kai, palyginusi išvykimo muitinės įstaigos duomenis su paskirties muitinės įstaigos turimais duomenimis, gali nustatyti, kad procedūra užbaigta teisingai. Šio ginčo atveju, tranzito procedūros vykdytojas neįvykdė prievolės, numatytos Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsnio 1 dalies a punkte, ginčo prekes ir būtina informaciją pateikti paskirties muitinės įstaigai, todėl paskirties muitinės įstaigoje tranzito procedūros užbaigimą patvirtinančių duomenų nėra. Vaizdo kamerų įrašų duomenys nelaikytini alternatyviu įrodymu, patvirtinančiu tranzito procedūros užbaigimą pagal Įgyvendinimo reglamento 312 straipsnio nuostatas; be to, vaizdo įrašų kamerų duomenys nebūtų pakankami identifikuoti prekes ir krovinių lydinčius dokumentus. Klaipėdos TM sprendimas nepripažinti vykdytos tranzito procedūros baigta yra pagrįstas minėtomis imperatyviomis Sąjungos teisės aktų nuostatomis, todėl Pareiškėjos teiginys, kad tik dėl formalių reikalavimų neįvykdymo jos atžvilgiu priimtas nepalankus sprendimas, atmestinas.

Muitinės departamentas pažymėjo, jog bendradarbiavimas su Baltarusijos Respublikos muitinės administracija dėl susiklosčiusių geopolitinių priežasčių nevyksta; pareiga teikti alternatyvius įrodymus tenka Pareiškėjai.

Muitinės departamentas, remdamasis MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 3 punktu, nurodė, jog mokesčių mokėtojas gali būti atleidžiamas nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų), bet nesumokėtų (neišieškotų) delspinigių ar jų dalies, jeigu yra šio Įstatymo 141 straipsnio 1 dalyje nustatytas pagrindas.

Muitinės departamentas išnagrinėjo galimybę atleisti Pareiškėją nuo baudos mokėjimo remiantis MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkto ir 2 punkto pagrindu. Muitinės departamentas pažymėjo, kad pagal mokesčių administravimo ar kitus mokesčio įstatymus skiriamos baudos laikomos griežta (objektyvia) atsakomybe, kuriai esant mokesčių mokėtojo kaltė visuomet preziumuojama. Be to, Sąjungos muitinės kodekso 15 straipsnio nuostatomis, pateikdamas muitinei muitinės deklaraciją, laikinojo saugojimo deklaraciją, įvežimo bendrąją deklaraciją, išvežimo bendrąją deklaraciją, reeksporto deklaraciją ar pranešimą apie reeksportą arba prašymą išduoti leidimą ar priimti kitą sprendimą, atitinkamas asmuo prisiima atsakomybę už visus toliau išvardytus atvejus: a) deklaracijoje, pranešime arba prašyme pateiktos informacijos tikslumą ir išsamumą; b) visų deklaracijų, pranešimų arba prašymų papildančių dokumentų autentiškumą, tikslumą ir galiojimą; c) kai taikytina – visų pareigų, susijusių su atitinkamos muitinės procedūros įforminimu konkrečioms prekėms arba su operacijomis, kurias leista atlikti, vykdymą.

Muitinės departamento vertinimu, pagal įformintą T1 deklaraciją MRN 22TLU9000182B9725 (2022-02-04), Pareiškėja, kaip tranzito procedūros vykdytoja, savo rizika bei atsakomybe prisiėmė vykdyti atitinkamas pareigas muitinei, kaip tai numatyta Sąjungos muitinės kodekso 233 straipsnio 1 dalies a punkte, todėl šioje situacijoje pagrindo teigti, kad Pareiškėja nekaltą dėl padaryto pažeidimo, nėra.

Muitinės departamentas nurodė, kad MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 2 punkto nuostatos turinį ne kartą yra išaiškinęs LVAT. Pavyzdžiui, 2015-02-09 adm. byloje Nr. A15-141-2005 LVAT išaiškino, jog MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytas atleidimo nuo baudos pagrindas sietinas su nenugalimos jėgos poveikiu (force majeure) ir atsitiktinių aplinkybių poveikiu (cas fortuit), kurių savo veikloje mokesčių mokėtojas nenumatė ir numatyti negalėjo ir dėl šių aplinkybių poveikio atsiradę padariniai negalėjo būti veikiami mokesčių mokėtojo valios. Minėtomis aplinkybėmis pripažintinos gamtos jėgos, valstybinės valdžios institucijų neteisėti veiksmai ir žmogaus poveikis. Tačiau žmogaus poveikis mokesčio mokėtojo veiklai tik tada eliminuoja mokesčio mokėtojo valią, kai prieš jį naudojamas absoliutus smurtas (*vis absoluta*), kurio mokesčio mokėtojas negali išvengti, jam pasipriešinti ar nuo jo apsiginti. Taigi, nagrinėjamo ginčo atveju susidariusi situacija nebuvo nulemta nenugalimos jėgos poveikiu ar atsitiktinių aplinkybių, kaip jos suprantamos pagal teismų praktiką, poveikio, todėl pagrindo atleisti nuo paskirtos baudos ir apskaičiuotų delspinigių mokėjimo, remiantis MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 2 punktu, taip pat nėra.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjos skundas tenkintinas. Muitinės departamento Sprendimas naikintinas ir Pareiškėjos skundas perduotinas Muitinės departamentui nagrinėti iš naujo.

Klaipėdos TM 2022-08-09 sprendimu Nr. 1(LM18)-352 pripažino, kad atsirado mokestinė prievolė muitinei dėl nebaigtos Sąjungos tranzito procedūros, 2022-02-04 įformintos naudojantis NTKS priemonėmis (TLD MRN 22TLU9000182B9725), iš esmės dėl tos, kad prekės, esančios konteineryje Nr. HNKU6169787 iki 2022-02-11 nebuvo pateiktos Tranzito deklaracijoje nurodytai paskirties įstaigai – Vilniaus TM Raigardo kelio postui.

Pareiškėja skunde ir Pareiškėjos atstovas Komisijos posėdžio metu nurodė, kad prekės iš Europos Sąjungos teritorijos naktį iš 2022-02-09 į 2022-02-10 vilkiku Scania, valst. Nr. AC4000-7 ir

pusprikabe Novtruck, valst. Nr., A9300B-7 išgabentos per Vilniaus TM Medininkų kelio postą ir pateiktos Baltarusijos Respublikos muitinei, ką patvirtina CMR važtaraštis ir Baltarusijos Respublikos importo deklaracija.

Pareiškėja 2022-10-31 kreipėsi į Valstybės sienos apsaugos tarnybos prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos Vilniaus pasienio rinktinės Medininkų pasienio kontrolės postą ir Vilniaus TM Medininkų kelio postą su prašymais pateikti turimą informaciją apie vilkiko Scania, valst. Nr. AC4000-7 su pusprikabe Novtruck, valst. Nr. A9300B-7 ir krovinio – prekių konteineryje Nr. HNKU6169787 dokumentų tikrinimą, jiems naktį iš 2022-02-09 į 2022-0210 pravažiuojant Medininkų pasienio kontrolės ir kelio postą, įskaitant ir vaizdo kamerų įrašus.

Pareiškėja Komisijai pateikė Muitinės informacinių technologijų paslaugų centro 2022-02-09 Sutikimą taikyti veikos tęstinumo procedūrą Nr. 1L-372989-342, Transporto priemonių, kirtusių Lietuvos Respublikos valstybinę sieną, sąrašą ir Vilniaus teritorinės muitinės Medininkų kelio posto Bendrojo administracinio dokumento tranzito rinkinio numeravimo žurnalo išrašą. Pareiškėjos teigimu, minėti dokumentai patvirtina, kad transporto priemonė, valst. Nr. AC4000-7, su pusprikabe Novtrak SW-454, valst. Nr. A9300B-7, 2022-02-10 1.20 val. kirto Lietuvos Respublikos ir Baltarusijos Respublikos valstybinę sieną, pagal registraciją Vilniaus TM Medininkų kelio posto „Bendrojo administracinio dokumento tranzito rinkinio numeravimo žurnale“, taikant veiklos tęstinumo procedūrą, buvo atliktas muitinis įforminimas 2022-02-10 1:15 val. Tranzito deklaracija MRN Nr. 22TLU900182B9725 (2022-02-04) nebuvo įforminta NTKS priemonėmis, kadangi tuo metu nurodyta programa neveikė. Kadangi prieš tai nurodyti duomenys buvo gauti atitinkamai 2022-11-09 ir 2022-11-15, Pareiškėja neturėjo objektyvios galimybės pateikti jų Klaipėdos TM ar Muitinės departamentui, kurio skundžiamas sprendimas buvo priimtas 2022-10-25 tačiau, Pareiškėjos įsitikinimu, jos Komisijai teikiami papildomi įrodymai yra tiesiogiai susiję su ginčo esmę sudarančių faktinių aplinkybių – tinkamo tranzito procedūros užbaigimo – nustatymu bei Pareiškėjos apmokestinimu, todėl turėtų būti įvertinti.

Muitinės departamento atstovė Komisijos posėdžio metu nurodė, kad galimai įvyko sistemos techniniai nesklandumai, naujai paaiškėjusi informacija / duomenys turėjo būti perduoti Klaipėdos TM. Muitinės departamento atstovė pažymėjo, kad Muitinės departamentas skundo nagrinėjimo metu neturėjo galimybės įvertinti Pareiškėjos pateiktų dokumentų ir iš esmės neprieštaravo, jog naujai pateikti duomenys turėtų būti patikrinti ir įvertinti.

Komisija pažymi, kad MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 5 punktu Komisijai yra suteikta teisė perduoti skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. LVAT praktikoje (LVAT 2008-02-14 nutartis adm. byloje Nr. A-438-163/2008, 2009-05-04 nutartis adm. byloje Nr. A-438-563/2009, 2011-11-14 sprendimas adm. byloje Nr. A-556-2765/2011) nuosekliai yra laikomasi pozicijos, kad pagrindas mokesčių ginčą gražinti mokesčių administratoriui vertinti pakartotinai (pakartotinai nagrinėti skundą ar atlikti pakartotinį patikrinimą) yra tais atvejais, kai būtina naujai atlikti tam tikrus mokesčių administratoriaus kompetencijai priskirtus objektyvius veiksmus, susijusius su teisiškai reikšmingų aplinkybių, kurios trukdo priimti teisėtą ir pagrįstą sprendimą dėl kilusio mokesčio ginčo, pašalinimu (pvz., iš naujo pakartoti tam tikras administracines procedūras, surinkti papildomų įrodymų, iširti nenagrinėtas faktines aplinkybes, įrodymus ir pan.). Šiuo atveju Komisijai, kaip mokesčių ginčą tarp mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus nagrinėjančiai institucijai, įvertinus ir atsižvelgus į jai naujai pateiktus įrodymus, centriniam mokesčių administratoriui būtų užkirsta galimybė savo turimomis priemonėmis šiuos įrodymus patikrinti, taip pat atsirastų pagrindas skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui (LVAT 2005-02-15 nutartis adm. byloje Nr. A-11-180/2005; 2006-01-31 nutartis adm. byloje Nr. A-8-738/2006), kas iš esmės gali trukdyti priimti teisėtą bei pagrįstą sprendimą dėl kilusio ginčo.

Komisija, atsižvelgdama į aptartas aplinkybes ir vadovaudamasi MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, konstatuoja, kad Muitinės departamento Sprendimas naikintinas ir Pareiškėjos skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a :

Panaikinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2022-10-25 sprendimą Nr. 1AE-145 ir Pareiškėjos skundą perduoti centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkas

Evaldas Raistenskis

Komisijos narė

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė

Komisijos narys

Andrius Venius

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė